

skal være i Grundloven, naar Lyngdepunktet ikke skal ligge i Folkethinget (En Stemme: Det skal ligge i Rigsretten.) Ja, det har jeg nok hørt, men saa kan jeg i og for sig ikke forstaa, hvorfor man vælges, thi naar Lyngdepunktet skal ligge i Rigsretten, saa kan man ialfald lige saa godt lade være at sige et eneste Ord til Forsvar for sine Anskuelser, men simpelthen blive siddende og stemme. Fremdeles siger det ærede Medlem, at dette Skridt var flet i en Fart. Nei, det er ikke Noget, der er flet i en Fart, thi en hel Del af de foreliggende Spørgsmaal ere behandlede i flere Samlinger (Holstein-Ledreborg: Jeg sagde, at det var kommet i en Fart). Nei det er heller ikke kommet i en Fart. Jeg behøver det ærede Medlem undskyld, men vi vare saa forsigtige, at vi i forrige Samling indbragte vore Lovforslag for at se, om Regjeringen vilde være mere tilbøjelig til at gaa ind paa Hovedtanken deri nu, da vi vare bleve et Flertal, end den i Forveien var. Det vil altsaa ses, at dette Skridt ikke er Noget, der er kommet i en Fart, men at det er Noget, man meget godt har været sig bevidst i flere Aar. Den sidste Sætning var, at man ved det Skridt, som man her vilde gjøre, skulde kunne tabe sin Frihed. Jeg har aldeles bestemt den modsatte Opfattelse. (Holstein-Ledreborg: Det er en Illusion.) Det ærede Medlem siger, at det er en Illusion, men det kunde dog være, at vi Smaafolk noget bedre kjende, hvad der rører sig blandt den menige Almue, end Folk, der ikke saaledes have Leilighed til hver Dag at være iblandt dem. Dette gjør, at vi ere temmelig sikre paa, at selv om der kommer den ene Dpløsning efter den anden, vil man stadig se de samme Folk her i Thinget. Derfor er det, at vi saa freidig gaa til dette Skridt, uagtet jeg skal slutte med at sige, som jeg sagde i mit forrige Foredrag, at det ikke er med nogen Glæde, at vi gaa dertil, men vi have ikke noget andet Middel til at faae at se, hvilken Mening der virkelig skal være i Grundloven med Hensyn til Valgretten. Nu ere vi nødsagede til at gjøre dette Forsøg for at faae at vide, om den Mening skal være den rigtige, at Lyngdepunktet skal ligge i Rigsretten, eller om det er Meningen med den almindelige Valgret, at Folket maa have en Mening at fremsætte her.

Schjorring: Det var med en vis Interesse, at jeg igaar hørte det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) gaa tilbage til den bevagede Tid i Oktober 1854, da Folkethinget blev opløst, thi ogsaa jeg har i disse Dage følt mig hendraget til den Tid og har søgt at gjenopfriske min Erindring derom; men min Overraskelse blev ikke ringe, da jeg faae den Maade, hvorpaa det ærede Medlem sammenstillede Begivenhederne den Gang med de Begivenheder, vi nu ere midt i. Det ærede Medlem sagde, at

hin Begivenhed havde en særdeles Lighed med den nuværende Tilfælde; men jeg drifter mig til at sige, at hin Begivenhed har en særdeles Ulighed med den nuværende. Det var aabenbart for det Første det ærede Medlems Mening at ville sammenstille den Regjering, der da sad, med den Regjering, der nu sidder; men man kan mene om den nuværende Regjering, hvad man vil, saa er i alt Fald en saadan Sammenstilling en stor Uret. Det maa jo dog mindes, at hin Regjering, det Ørstedske Ministerium, ikke alene i det Dpløsningsdekret, hvoraf det ærede Medlem oplæste nogle Stykker, tiltalte Folkets Repræsentation om trent paa samme Maade, som en gammel graven Rektor kunde tiltale en Flok uartige Skoledrenge; men det maa tillige mindes, at dette Ministerium havde en dobbelt Rigsretsanklage svævende over sig, dels fordi det havde tilfidesat Rigsdagens Bevillingsmyndighed og dels fordi det havde udstedt den ulovlige Forordning af 26de Juli. En anden Forskjel, som det ærede Medlem ikke synes at have lagt Mærke til, er den overordentlig store Enighed, som den Gang var tilstede i Repræsentationen og i Folket. Her i Folkethinget var der den Gang Enstemmighed, medens vi nu staa delte i to Leire, og dernæst glemte det ærede Medlem ganske Landstinget, hvad allerede idag en anden æret Læser har mindet ham om; det var næsten med fuldstændig Enstemmighed, at Landstinget i en motiveret Dagsorden tiltraadte Folkethingets Adresse, og der var saaledes fuldstændig Enighed i hele Repræsentationen. Til denne Enighed i Repræsentationen svarede en lige saa fuldstændig Enighed i Folket, og maasse det maa være mig tilladt at minde om et ydre Vidnesbyrd i den Henseende, nemlig det, at efter Dpløsningen bleve alle Rigsdagsmænd budne til Gilde paa Skydebanen af Kjøbenhavns Borgere; dette blive vi vist ikke i Aar. Dernæst var det det ærede Medlems Mening at ville søge en Støtte for den parlamentariske Tanke i det, der den Gang skete, idet han sagde, at Folkethinget blev opløst og Folket blev haardt tiltalt, men Dpositionen vendte forstærket tilbage, og saa gik Ministeriet af. Nei, saaledes gik det ikke ganske til. Ministeriet blev afflediget af Kongen allerede inden Udsalbet af Valgene var almindelig bekendt; thi den Gang havde man ikke et saadant Telegrafsystem som nu, og dernæst er det en vitterlig Sag, at den forandrede Stilling hos Kongen, det, at han optraadte og erklærede; at nu vilde han følge en anden Vej, hidrørte fra Forhold, der havde udviklet sig allerede før Valgene, saa i den Forbindelse, hvori han under sin Reise i Hertugdømmerne var traadt med Mænd af en anden Farve. Altsaa, det gik ikke saa parlamentarisk til den Gang; det var netop Kongemagten, der skred ind, og ifølge denne Indskriden gik Ministeriet af. Det Æneste af, hvad der den Gang skete, som har en noget parlamentarisk Karakter, er den Omstæn-